

Ítéltábla: tizenkét év harminc kalapácsütésért

Folytatás az 1. oldalról.

Az ital hozta össze őket

A Győri Ítéltáblán dr. Laczó Gáborné tanácsa tegnapi tárgyalta a férfi ügyét, aki tavaly márciusban brutális kegyetlenséggel megölte lakótársát, F. Györgyöt. *Bubics Ferencet* a Zala Megyei Bíróság első fokon tizenkét év fegyházbüntetésre ítélte, emellett tíz évre eltiltotta a közügyektől és kényszer-gyógykezelést rendelt el a férfi súlyos alkoholizmusa miatt. A vádlott, aki legalább harminc kalapácsüreléssel ölte meg alvó ismerősét, enyhítésért fellebbezett, az ügyész az elsőfokú ítélet jóváhagyását kezdeményezte.

A most negyvenkét éves Bubics Ferenc mostanáig nem került összetűzésbe a hatóságokkal. Súlyos alkoholproblémái miatt azonban évek óta kezeltek, a sértettel is egy elvonókúrán ismerkedett meg. A két férfi egymásra talált, amikor csak tudtak, közösen ittak.

F. György befogadta későbbi gyilkosát az édesanyja otthonába. Mivel az asszony hosszú ideig kórházban volt, gyakorlatilag ketten használták a lakást.

Nincs válasz a miéért

A gyilkosság napja, március 9. is úgy indult, mint a többi. Bubicsnak akkor ismét nem volt (alkalmi) munkája, így egyet tehettek, s ezt napokon át: ittak. Az alkohol-méregzés határán voltak mindketten, a sérült szinte eszméletlenül esett az ágyába, amelybe belerondított. Bubics akkor még segített társának, rendbe tette a férfi hajlékát, aki aztán átfeküdt a másik ágyba, Bubics mellé. Innentől már csak az események ismertek, az ok, hogy a megmagyarázhatatlan brutalitást mi váltotta ki a férfiből, nem. A gyilkos az ágyból felkelt, kezébe vette a kalapácsot és azzal legalább harmincszor, nagy erővel lesújtott F. György fejére. A bíró kérdésére – hogy miért tette – még egy évvel a bűncselekmény

elkövetése után sem tudott válaszolni. Korábban vallomásaiban azt mondta, hangot hallott, ami azt súgta neki, F. Györgyöt ki kell mentenie abból a szenvedésből, ami rá vár. Az ítélet indoklásakor elhangzottakhoz nincs mit hozzátenni: „A legkevésbé a vádlott dönthette el, hogy F. György akar-e szabadulni a »szenvédéseitől«.

A védelem enyhítő körülményként szerette volna feltüntetni Bubics büntetlen előéletét mellől az alkoholproblémáit – azt a tény, hogy az elkövetés pillanatában is meghaladta a három ezreléket a véralkoholszinja, de ezt a bíróság épp ellenkezőképpen ítélte meg. Súlyosbító tényező volt az is, hogy a férfi egy magatehetetlen embernek rontott, akinek esélye sem lehetett a túlélésre. A vádlott tudatában volt annak, mit tett – ezt az az elmeorvosi vizsgálat alálapította meg, amelyet a „hangok” miatt rendelték el. Bubics valóban beismerté válomást tett, ám a másodfokú tárgyalás egyetlen pillanatában sem tűnt úgy, hogy

megbánta tettét. Társa nevét egyszer sem ejtette ki, mint ahogy azt sem, hogy sajnálta mindazt, ami történt. (Bubics egyébként most szólalt meg először, az elsőfokú tárgyaláson megtagadta a vallomástételt, mert úgy ítélte meg, hogy az ügyben akkor eljáró bíró – mivel a sértettet ismerhette – úgyszólván elfogult lesz vele szemben.)

Maradt az ítélet

A Győri Ítéltábla helybenhagyta a Zala Megyei Bíróság ítéletét: Bubics Ferenc tizenkét év fegyházbüntetés mellett tíz évig a közügyekbe nem szólhat bele, szabadulása után pedig kényszergyógykezelésre kötelezték. A gyilkos fegyverről is dönteni kellett: azt értelemszerűen nem adhatják vissza a sértett édesanyjának, így megsemmisítik. Meglehető, a véres kalapács örökre eltűnik, de az az egy évvel ezelőtti nap bizonyosan nem fog Bubics életréből. Hiába talál egyszer majd választ a miéért.

Sudár Ágnes